

Heksen

Der var engang en lille pige, som var meget egenrådig og stivnakket. Når hendes far og mor sagde noget til hende, brød hun sig ikke en smule om det, og derfor gik det hende heller ikke godt. En dag sagde hun til sine forældre: "Jeg har hørt så meget om heksen. Alle mennesker siger, at hendes hus er fuldt af de mærkeligste ting, så jeg er blevet ganske nysgerrig. Jeg tror, jeg vil gå hen og besøge hende." Forældrene forbød hende det og sagde: "Heksen er en ond kvinde, som har ugudelige ting for. Hvis du gør det, er du ikke vort barn mere." Pigen brød sig ikke om det, men gik sin vej. Da hun kom derhen spurgte heksen: "Hvorfor er du dog så bleg?" Pigen rystede over hele kroppen. "Jeg er blevet så forskrækket over det, jeg har set," sagde hun. "Hvad har du da set?" spurgte heksen. "Oppe på stigen sad der en sort mand." - "Det var bare en kulsvier." - "Så så jeg også en grøn mand." - "Det var bare en jæger." - "Og derpå så jeg en blodrød mand." - "Det var bare en slagter." - "Og så til sidst," sagde pigen, mens tænderne klaprede i munden på hende, "kiggede jeg ind gennem vinduet og så ikke Jer, men djævelen med ildrødt hovede." - "Hoho," råbte heksen, "så har du set mig rigtig i pudsen. Jeg har allerede længe længtes efter dig, nu skal du lyse for mig." Derpå forvandlede hun pigen til et stykke brænde og kastede det på ilden. Så satte hun sig ned, gned sig i hænderne og sagde: "Nu kan her da endelig en gang blive rigtig lyst."

* * *